

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1981*

ΥΠΟ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΡΥΠΑΝΗ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, θεσμός πνευματικός, πιστὴ στὸν ὀργανισμό της, καλλιεργεῖ καὶ προάγει τὶς ἐπιστῆμες, τὰ γράμματα καὶ τὶς καλὰς τέχνες, ἐπικοινωνεῖ μὲ τὶς ξένες Ἀκαδημίες καὶ μὲ ἄλλα πνευματικὰ ἰδρύματα, καί, ὅταν ἐρωτηθεῖ ἀπὸ τὴν Πολιτεία, γνωμοδοτεῖ γιὰ τὶς διάφορες ἀνάγκες τοῦ τόπου.

Τὴν ἐπιτυχία αὐτῶν τῶν σκοπῶν ἐπιδιώκει ἡ Ἀκαδημία μὲ ἀνακοινώσεις, συζητήσεις, διαλέξεις, δημοσιεύματα, μὲ τὴ δραστηριότητα τῶν ἐρευνητικῶν της κέντρων, τὴν προκήρυξη διαγωνισμῶν, μὲ ἐπιστημονικὰ ἀποστολὰς καὶ μὲ τὴν ἀπονομὴ ἠθικῶν καὶ ὕλικῶν βραβείων. Ὅλα αὐτὰ βοηθοῦν τὴν ἀνάπτυξη τοῦ πνευματικοῦ βίου τοῦ ἔθνους καὶ συνειδητοποιοῦν τὴν ἱστορικὴ του συνέχεια.

Καὶ ἡ γενικὴ ἀναγνώριση τοῦ ἔργου ποὺ συντελεῖ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποία ἐμπνέει, φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν ἀδιάκοπη παροχὴ δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων ἢ ὁποία γίνεται, ἀπὸ τὴν ἐπίμονη ἐπιδίωξη τῶν βραβείων καὶ τῶν ἄλλων διακρίσεων τὶς ὁποῖες ἀπονέμει, καθὼς καὶ ἀπὸ τὶς αἰτήσεις συνεργασίας σὲ κοινὰ ἐρευνητικὰ ἐπιστημονικὰ προγράμματα ἀπὸ ξένες Ἀκαδημίες καὶ ἀπὸ ἄλλα σοβαρὰ ξένα πνευματικὰ ἰδρύματα.

---

* Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1981.

Ένας από τους βασικούς νόμους των πνευματικῶν θεσμῶν, κύριε Πρόεδρε, εἶναι καὶ ἡ λογοδοσία, διότι οἱ πνευματικοὶ θεσμοὶ στηρίζονται στὴν ἐλευθερία, καὶ ἐλευθερία χωρὶς λογοδοσία δὲν ὑπάρχει. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἔρχεται λοιπὸν καὶ ἐφέτος νὰ λογοδοτήσῃ, δηλαδὴ νὰ ἐκθέσῃ τὰ πεπραγμένα τοῦ ἔτους ποὺ τελειώνει.

Κατὰ τὸ 1981 ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας ἐξέλεξε δύο νέα τακτικὰ μέλη στὴν *Τάξη τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν*:

Τὸν κ. **Θεμιστοκλῆ Διαννελίδη** στὴν ἔδρα τῶν *Φυσικοῖστορικῶν Ἐπιστημῶν* (Βιολογικοῦ Κύκλου), καὶ τὸν κ. **Σπυρίδωνα Σκαρπαλέζο** στὴν ἔδρα τῶν *Ἰατρικῶν Ἐπιστημῶν* (Παθολογικῶν εἰδικοτήτων).

Ἐπίσης ἐξέλεξε πέντε ξένους ἐταίρους:

1. Στὴν *Τάξη τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* δύο, α) τὸν κ. **François Gros**, καθηγητὴ τῆς Κυτταρικῆς Βιοχημείας τοῦ Collège de France καὶ β) τὸν κ. **Christian de Duve**, καθηγητὴ τῆς Κυτταρικῆς Βιοχημείας στὸ Πανεπιστήμιο Rockefeller τῆς Νέας Ὑόρκης.

2. Στὴν *Τάξη τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν* ἓνα, τὸν καθηγητὴ **André Grabar**, ἡγετικὴ φυσιογνωμία στὴν ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης καὶ

3. Στὴν *Τάξη τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* δύο, α) τὸν κ. **Maurice Druon**, διαπρεπῆ συγγραφέα καὶ μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ β) τὸν κ. **Edgar Faure**, Γάλλο πολιτικὸ ἐπίσης μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ καθηγητὴ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Dijon.

Τέλος ἐξελέγησαν ἔνδεκα ἀντεπιστέλλοντα μέλη, καὶ συγκεκριμένα:

A) Στὴν *Τάξη τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν* ὀκτώ:

1. Ὁ κ. **Hratch Bartikian**, ἐπιστημονικὸς συνεργάτης τοῦ Ἰνστιτούτου Ἱστορίας τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Σοβιετικῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Ἀρμενίας.

2. Ὁ κ. **Antonio Tovar**, μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἰσπανικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γλώσσης.

3. Ὁ κ. **Ἀγαπητὸς Τσοπανάκης**, Ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

4. Ἡ κυρία **Ζωὴ Καρέλλη**, Λογοτέχνις.

5. Ὁ κ. **Στυλιανὸς Ἀλεξίου**, Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων.

6. Ὁ κ. **Robert Browning**, καθηγητὴς τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας καὶ Ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου.

7. Ὁ κ. **Kurt Weitzmann**, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Princeton, ἱστορικὸς τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης, καὶ

8. Ὁ κ. **Otto Demus**, Ὁμότιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης καὶ ἐπίσης ἱστορικὸς τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης.

Β) Στὴν *Τάξην τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* ἐξελέγησαν τρία ἀντεπιστέλλοντα μέλη:

1. Ὁ κ. **Otto von Habsburg Lorraine**, μέλος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου.

2. Ὁ κ. **Amadou Mahtar M' Bow**, Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Οὐνέσκο, καὶ

3. Ὁ κ. **Ἀνδρέας Καζαμίας**, τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Συγκριτικῆς Παιδαγωγικῆς καὶ Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Wisconsin τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐξάλλου βαρύντατι ἀπώλεια γιὰ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ὑπῆρξε ὁ θάνατος τοῦ **Ἰωάννου Θεοδωρακοπούλου**, Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ἰδρύματος συνεχῶς ἀπὸ τὸ 1966.

Ὁ Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος γεννήθηκε στὸ Βασσαρά τῆς Σπάρτης τὸ 1900, σπούδασε φιλολογία καὶ φιλοσοφία στὰ Πανεπιστήμια τῆς Βιέννης καὶ τῆς Αἰδελβέργης, καὶ δίδαξε φιλοσοφία στὰ Πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν καὶ στὴν Πάντειο Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Ἀπὸ τὸ 1960 ἦταν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας καὶ ἔγινε Πρόεδρος μετὰ τρία χρόνια. Διετέλεσε ἐπίσης καὶ δύο φορές Ὑπουργὸς Παιδείας.

Παράλληλα μὲ τὶς διδακτικὰς καὶ τὶς διοικητικὰς καὶ οἱ ἐπιστημονικὰς του δραστηριότητες ἦσαν πολλὰς καὶ σπουδαῖες. Ἐλάμβανε μέρος

σὲ διεθνή φιλοσοφικά συνέδρια, διηύθυνε φιλοσοφικά περιοδικὰ καὶ συμπόσια καὶ ἦταν μέλος ἢ ἀντεπιστέλλον μέλος πολλῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἄλλων σπουδαίων ἐπιστημονικῶν καταστημάτων. Ἡ ἐπιστημονικὴ του ἀκτινοβολία εὐτυχῶς διασώζεται στὴ μακρὰ σειρὰ τῶν ἔργων ποὺ ἐξέδωσε — ἡ βιβλιογραφία Θεοδωρακοπούλου περιλαμβάνει περισσό- τερα ἀπὸ 100 σημαντικὰ δημοσιεύματα — καὶ ἀγκαλιάζει τὴν ἀρχαία, τὴ μεσαιωνικὴ καὶ τὴ νεώτερη φιλοσοφία.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν αἰσθάνεται βαθύτατα τὸ κενὸ ποὺ ἄφησε ὁ θάνατός του, καὶ ὀργανώνει φιλολογικὸ μνημόσυνο πρὸς τιμὴν του γιὰ τὸν ἐρχόμενο Φεβρουάριο.

Ἀπουσιάζουν ἐπίσης ἀπὸ τὸν ὄμιλο τῆς Ἀκαδημίας τρεῖς ξένοι ἐταῖροι καὶ δύο ξένα ἀντεπιστέλλοντα μέλη.

Ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς ξένους ἐταίρους εἶναι ὁ διαπρεπὴς Αὐστριακὸς κλασσικὸς φιλόλογος **Albin Lesky** (1896-1981), ὁμότιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης, τακτικὸ μέλος τῆς Αὐστριακῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀντεπιστέλλον μέλος διαφόρων ἄλλων Ἀκαδημιῶν. Ὁ Ὅμηρος καὶ ἡ ἀρχαία τραγωδία ἦσαν τὰ κατ' ἐξοχὴν πεδία ποὺ ἐρεύνησε ἀλλὰ καὶ ὡς ἱστορικὸς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας διέπρεψε. Θὰ πρέπει μάλιστα καὶ νὰ προσθέσω ὅτι ἦταν καὶ ἐπίτιμος Διδάκτωρ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Δεύτερος ἔρχεται ὁ **Wolfgang Kunkel** (1902-1981), ὁ ἐπιφανὴς Γερμανὸς Ρωμαϊστὴς, Ὅμοτιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου καὶ μέλος τῆς Βαυαρικῆς Ἀκαδημίας, στὸν ὁποῖο ἐπίσης ἔγι- ναν πολλὲς διακρίσεις ἀπὸ διάφορα σπουδαῖα ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα. Κατέγινε μὲ τὴν ἔρευνα τοῦ Ρωμαϊκοῦ ἰδιωτικοῦ, δημοσίου καὶ ποινι- κοῦ δικαίου, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ Γερμανικὸ δίκαιο. Ἦταν λαμπρὸς διδάσκα- λος καὶ ἐξέθρεψε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς Ρωμαϊστὲς.

Τρίτος εἶναι ὁ **Herman Jan Scheltema** (1906-1981) Ὅμοτιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Groningen, ξένος ἐταῖρος τῆς Ἀκαδημίας ἀπὸ τὸ 1978, διαπρεπὴς ἐρευνητὴς τοῦ Βυζαντινοῦ δικαίου

καὶ ἰδιαίτερα γνωστὸς γιὰ τὴ νέα κριτικὴ τοῦ ἔκδοσι τῶν «Βασιλικῶν» τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ.

Ἀπὸ τὰ ἀντεπιστέλλοντα μέλη χάσαμε πρῶτο τὸν ἀκαταπόνητο μεγάλο φιλόλογο **Alexander Turyn** (1900-1981), τὸν Πολωνικῆς καταγωγῆς καὶ μορφώσεως Ἐπίτιμο Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἰλλινόϊς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ μέλος τοῦ Κέντρου Προχωρημένων Ἐρευνῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐκείνου ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολλῶν ἀκαδημαϊκῶν ἰδρυμάτων. Τὸ ἔργο του γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ χειρόγραφα τῶν ἀρχαίων τραγικῶν καὶ ἡ ἔρευνά του στὴν ποίηση τῆς Σαπφοῦς τοῦ ἐξασφάλισαν σπουδαία θέση μεταξὺ τῶν σύγχρονων φιλολόγων.

Δεύτερος ἔρχεται ὁ **Gabriel Ollivier**, μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου (δηλαδὴ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Καλῶν Τεχνῶν).

Ὁ Ollivier ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς μεγάλους φιλέλληνες μελετητὲς τῆς ἀρχαιότητος καὶ Ἐπίτιμος Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος. Τοῦ ἔγιναν πολλὲς ἀκαδημαϊκὲς διακρίσεις καὶ τοῦ ἐδόθησαν Ἑλληνικὰ καὶ ξένα παράσημα. Ἦταν ἐπίσης καὶ ἐπιμελητὴς τοῦ Ἰδρύματος Reinach καὶ τῆς γνωστῆς Ἑλληνικῆς ἔπαυλης Kerylos στὴν Κυανῇ Ἀκτῇ.

Ὅπως πάντοτε ἔτσι καὶ ἐφέτος ἐδόθησαν στὴν Ἀκαδημία νέα κληροδοτήματα καὶ ἀθλοθεσίες:

1) Ὁ **Ἀνδρέας Πετρόπουλος**, ὅταν πέθανε, ἄφησε 50 μετοχὲς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος μὲ σκοπὸ νὰ βραβεύονται ἔργα ποὺ ἀναφέρονται στὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

2) Ὁ **Κωνσταντῖνος Παπαβασιλείου**, ἄφησε στὴν Ἀκαδημία τὴν ψιλὴ κυριότητα διαμερίσματος γιὰ νὰ παρέχει ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά του βοηθήματα σ' αὐτοὺς ποὺ ἔδειξαν αὐτοθυσία, αὐταπάρηση καὶ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη, ἄξια νὰ βραβευθεῖ.

3) Ἡ **Ἑλένη Μυκονίου**, ἄφησε στὴν Ἀκαδημία ἓνα διαμέρισμα μὲ σκοπὸ τὴν ἀπονομὴ βραβείων χρηματικῶν σὲ ἀριστούχους καὶ ταλαντούχους σπουδαστὲς τοῦ πιάνου.

4) Ὁ καθηγητὴς μαθηματικῶν **Ἀριστείδης Πάλλας**, κληροδότησε στὴν Ἀκαδημία, μετὰ τὸ θάνατο τῆς συζύγου του, ἀκίνητη περιουσία

ἀπὸ διαμερίσματα μὲ σκοπὸ α) τὴν ἀπονομὴ βραβείου σὲ μαθηματικὲς ἐργασίες, β) ἀπονομὴ ὑποτροφῶν σὲ μαθηματικούς γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς καὶ γ) τὴ βράβευση ἐξαιρέτων πράξεων καθὼς καὶ τὴ βράβευση τυφλοῦ μαθητῆ ἢ φοιτητῆ στὴ μνήμη τοῦ Ἀλέκου Ἀβδάλη, ἱατροῦ - ἐφευρέτη τοῦ φαρμάκου «Ὁφθαλμίνη».

5) Ὁ κ. **Δημήτριος** καὶ ἡ κυρία **Μαίη Μαραγκοπούλου** βραβεῖο 100.000 δραχμῶν, γιὰ τὴν καλύτερη δημοσιευμένη ἀρχαιολογικὴ ἐργασία τῶν ἐτῶν 1979 - 1982 πού νὰ ἀναφέρεται στὴν κλασσικὴ ἢ τὴν ἑλληνιστικὴ περίοδο, καὶ

6) Ἡ **Δωρικὴ Ἀδελφότης** βραβεῖο 200.000 δραχμῶν, γιὰ μονογραφία μὲ θέμα τὴν ἱστορία τῆς Δωρίδος στὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας.

Συνάμα ἔγιναν στὴν Ἀκαδημία οἱ ἀκόλουθες δωρεές :

1) Οἱ κυρίες **Φαίνη Χατζίσκου** καὶ **Ἰωάννα Βεργιοπούλου** ἐδώρησαν ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴ ἀρχειακὴ συλλογὴ τοῦ Νικολάου Χατζίσκου μεγάλο ἀριθμὸ ἐγγράφων ἀπὸ τὸ προσωπικὸ ἀρχεῖο τοῦ Ἰωάννου Κωλέττη καὶ ἀπὸ τὸ προσωπικὸ ἀρχεῖο τοῦ γεροϋσιαστοῦ Δημητρίου Χατζίσκου († 1877), καθὼς καὶ 759 τόμους βιβλίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ περισσότερα εἶναι νομικά, καὶ

2) Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Παναγιώτης Ζέπος** ἐδώρησε εἰς τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου 400 τόμους νομικῶν καὶ ἱστορικῶν βιβλίων.

Ἐξάλλου ἐφέτος ἐδόθησαν ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία :

1. Μία (1) ὑποτροφία γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὴν Ὄρυκτολογία ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Εὐθυμίας Μερτσάρη.

2. Μία (1) ὑποτροφία γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὴ Χημεία ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Βασ. Νοταρᾶ.

3. Δύο (2) ὑποτροφίες γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ φιλολογία καὶ στὴ λατινικὴ γλῶσσα καὶ φιλολογία ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Ἀλεξ. Λοβέδου.

4. Δύο (2) υποτροφίες για μεταπτυχιακές σπουδές στην Γεωλογία και Βιολογία από τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Μαξίμου Μητσοπούλου.

5. Μία (1) υποτροφία ἐσωτερικοῦ ἀπὸ τὰ Γενικά Κληροδοτήματα γιὰ τὴν ἐκπαίδευση, καὶ

6. Μία (1) υποτροφία ἐσωτερικοῦ ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Γ. Παγκάλου.

Ἐπίσης ἔχουν προκηρυχθεῖ :

1. Ἐννέα (9) υποτροφίες ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου γιὰ ἐπιμόρφωση δημοδιδασκάλων, φιλολόγων καὶ θεολόγων, καθὼς καὶ δύο υποτροφίες γιὰ τὴν ἀποστολὴ στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ εἰδικές σπουδές Βαλκανιολόγων ἢ Τουρκολόγων.

2. Δύο (2) υποτροφίες ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Ἰωάννου Βόζου γιὰ συντηρητὲς ἔργων τέχνης, ζωγραφικῆς ἢ γλυπτικῆς.

3. Δύο (2) υποτροφίες ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Ἐλένης Τριανταφυλλίδου γιὰ φοιτητὲς τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Ἐντὸς τοῦ 1981 ἔγιναν στὸ Μέγαρο τῆς Ἀκαδημίας σὲ ἔκτακτες συνεδρίες :

1. Λογοτεχνικὸ μνημόσυνο γιὰ τὸν ποιητὴ Ἀγγελο Σικελιανὸ στὴν 30ῆν ἐπέτειο ἀπὸ τὸ θάνατό του μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. Παντ. Πρεβελάκη.

2. Ἡ πρώτη συνεδρίαση τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου τῆς *Société Jean Bodin* μὲ θέμα: «L'individu face au rounoir» μὲ Ἑλληνες ὁμιλητὲς τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς Ἰωάν. Καρμίρη καὶ Κωνστ. Τσάτσο.

3. Ἐορτασμὸς τῆς ἐπετείου τῆς *Μάχης τῆς Κρήτης* (20 Μαΐου - 1 Ἰουνίου 1941) μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. Ἰωάν. Τούμπα.

4. Ἐορτασμὸς τῆς 1600ῆς ἐπετείου τῆς *Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου* μὲ ὁμιλητὴ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἀκαδημίας κ. Ἰωάν. Καρμίρη.

5. Ἐορτασμὸς γιὰ τὴν ἐπέτειο τῶν 2000 χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Ρωμαίου ποιητῆ *Βιργιλίου* μὲ ὁμιλητὴ τὸν Γενικὸ Γραμματέα κ. Κωνστ. Τρυπάνη.

Ἐπίσης κατὰ τὸ 1981 ἔγιναν στὴν Ἀκαδημία 10 ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις ἀπὸ τακτικὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας, καὶ 17 ἀνακοινώσεις ἀπὸ ἐξωακαδημαϊκοὺς ἐπιστήμονες, καθὼς καὶ 23 ὁμιλίες καὶ 2 παρουσιάσεις βιβλίων ἀπὸ τακτικὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας.

Τέλος ἔγιναν καὶ δύο ἐπιστημονικὰ μνημόσυνα γιὰ τοὺς ἀείμνηστους ἀκαδημαϊκοὺς *Λεωνίδα Ζέρβα*, ὅπου μίλησε μετὰ προσφώνηση τοῦ Ἰωάν. Θεοδωρακοπούλου ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργιος Τσατσᾶς**, καὶ *Ἰωάννη Τρικκαλινοῦ* μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Λουκᾶ Μούσουλο**.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς τακτικὲς Πανεπιστημικὲς Συνεδριάσεις γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς 25^{ης} *Μαρτίου 1821*, ὁπότε μίλησε ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Κωνσταντῖνος Ρωμαῖος**, καὶ γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς 28^{ης} *Ὀκτωβρίου 1940*, ὅταν ὁμιλητὴς τῆς ἡμέρας ἦταν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γιάννης Παππᾶς**, ἔγιναν καὶ οἱ ἀκόλουθες ἐπίσημες ὑποδοχὲς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν :

1. Τοῦ κ. **Ἰωάννου Σόντη**, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ρωμαῖκὸν Δίκαιον καὶ Ἑλληνικὸν πνεῦμα».

2. Τοῦ κ. **Εὐαγγέλου Παπανούτσου**, ὁ ὁποῖος ἐξήγησε «Τὸ σχολεῖο τοῦ μέλλοντος».

3. Τοῦ κ. **Λίνου Πολίτη**, ὁ ὁποῖος εἶχε ὡς θέμα τὶς «Νεώτερες ἀπόψεις γιὰ τὴ γέννηση καὶ τὴ δομὴ τοῦ Δεκαπεντασύλλαβου».

4. Τοῦ κ. **Θεμιστοκλῆ Διαννελίδη**, ὁ ὁποῖος ἐπραγματεύθηκε «Τὸ πρόβλημα τῆς βιογενέσεως», καὶ

5. Τοῦ κ. **Μανόλη Χατζηδάκη**, ποὺ ἐμίλησε γιὰ τὴ «Μνημειακὴ Ζωγραφικὴ στὴν Ἑλλάδα».

Κατὰ τὸ 1981 ἔγιναν οἱ ἐξῆς διακρίσεις σὲ μέλη τῆς Ἀκαδημίας :

1) Τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Κωνστ. Τσάτσο** ἐξέλεξε τακτικὸ τῆς μέλος ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν ποὺ βρῖσκεται κάτω ἀπὸ τὴν αἰγίδα τῆς UNESCO.

2) Τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Διονύσιο Ζακυθηνό** ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῶν Γραμμάτων τῆς Γαλλίας ἐξέλεξε Ἐξένο Ἐταῖρο (Membre Associé) (Académie des Inscriptions et Belles Lettres, Institut de France).

3) Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Παναγιώτης Ζέπος** ἐξελέγη μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἱστορίας, πού ἐδρεύει στὶς Βρυξέλλες, καθὼς καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας Tiberina τῆς Ρώμης, καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

4) Στὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Κωνσταντῖνο Μπόνη** δόθηκε τὸ δίπλωμα τιμητικῆς διακρίσεως ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ ἀφιερῶθηκαν τιμητικοὶ τόμοι στὸν Καναδᾶ καὶ τὴν Ἀθήνα.

5) Στὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Ἡλία Μαρσιολόπουλο** δόθηκε ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης τὸ μετάλλιο τοῦ Ἀριστοτέλους.

6) Στὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Παντελῆ Πρεβελάκη** ἡ πόλη τῶν Χανίων ἀπένευσε τὸ χρυσὸ μετάλλιο σὲ εἰδικὴ τελετὴ καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία τῆς Κρήτης τὸν ἐξέλεξε μέλος της. Ἐπίσης στὸ Ἑλληνικὸ τμήμα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μίνneapolis στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τιμήθηκε τὸ ὄλο ἔργο του σὲ εἰδικὸ ἑορτασμὸ καὶ τὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν τὸν ἀνεκήρυξε ἐπίτιμο διδάκτορα.

7) Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργιος Τσατσᾶς** ἀνακηρύχθηκε Ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Φαρμακευτικῆς Ἑταιρείας.

8) Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Πέτρος Χάρης** ἔδωσε στὸ θεατρικὸ Μουσεῖο διάλεξη περὶ Σικελιανοῦ, προήδρευσε στὸ συμπόσιο Σικελιανοῦ τῶν Δελφῶν καὶ ἐξέδωσε τὸν 6^{ον} τόμον τῶν Ἑλλήνων Πεζογράφων καθὼς καὶ ἐπανεξέδωσε γνωστὰ ἔργα του.

9) Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γ. Μιχαηλίδης Νουάρος** ὑπηρέτησε ὡς Πρόεδρος τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναμόρφωση τοῦ Οἰκογενειακοῦ Δικαίου καὶ συνέβαλε καὶ ὡς εἰσηγητῆς τοῦ σχεδίου Νόμου τῆς 15-5-1981 «Περὶ ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων».

Ἐπίσης μετέσχε εἰς τὸ Ἑλληνο-γαλλικὸ Συνέδριο Συγκριτικοῦ Δικαίου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ προήδρευσε τοῦ Τμήματος Ἰδιωτικοῦ Δικαίου στὸ Συνέδριο τοῦτο.

Τὴν Ἀκαδημία ἐφέτος ἀντιπροσώπευσαν

Α. Σ τ ὸ ἐ ξ ὠ τ ε ρ ι κ ὸ :

1. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργ. Μυλωνᾶς** μὲ ὁμιλία του στὴ Βρεταννικὴ Ἀκαδημία πού ἔγινε στὸ πλαίσιο τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ τῆς Βρεταννικῆς Ἀκαδημίας.

2. Οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κ. **Παναγ. Ζέπος** καὶ **Κωνστ. Μπόνης** στὸ 16^ο Διεθνὲς Βυζαντινολογικὸ Συνέδριο τῆς Βιέννης.

3. Οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κ. **Μαν. Χατζηδάκης** καὶ **Κωνστ. Ρωμαῖος** στὴν 55^η Σύνοδο τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν, ἡ ὁποία ἔγινε στὴ Βουδαπέστη.

4. Τὸ ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας κ. **Μανουῖσος Μανούσακας** στὴν ἐτήσια Συνάντηση γιὰ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Πρόγραμμα Ἐπιστημονικῶν Ἀνταλλαγῶν πού ὀργανώνει ἡ Βρεταννικὴ Ἀκαδημία.

Β. Σ τ ὸ ἐ σ ὠ τ ε ρ ι κ ὸ :

1. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Πέτρος Βασιλειάδης** στὸν ἐορτασμὸ τῆς ἐπετείου τῆς Ἐξόδου τῆς Φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου.

2. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Κωνστ. Μπόνης** στὸν ἐορτασμὸ γιὰ τὴ συμπλήρωση 15 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἴδρυση τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν.

3. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας κ. **Τρυπάνης** στὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Γεωργίου Χατζηδάκη στὸ Ρέθυμνο, καθὼς καὶ στὸ Διεθνὲς Συνέδριο γιὰ τὴν Ἀρχαία Τραγωδία στοὺς Δελφούς.

Ἐπίσης πρέπει νὰ μνημονεύσω καὶ τὶς ἀκόλουθες ἀπὸ τὶς πολλὲς καὶ διάφορες δραστηριότητες τῶν Ἀκαδημαϊκῶν, πού εἶναι μία ἐπιλογή, γιὰτὶ ὁ χρόνος δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ τὶς μνημονεύσω ὅλες.

1. Τὴν πρόσκληση καὶ μετάβαση στὴ Ρουμανία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ἄγγελου Ἀγγελόπουλου** καὶ τὴ διάλεξή του στὴν ἐκεῖ Ἀκαδημία Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, καθὼς καὶ τὴν ὁμιλία του στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Διοικήσεως (ΕΝΑ).

2. Τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Παναγιώτου Ζέπου** τὴν Προεδρία στὸ Διεθνὲς Συνέδριο «Περὶ Συνεταιρισμῶν καὶ τῶν 200 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἀμπελακίων» στὴν Ἀθήνα.

Τὴν Προεδρία του στὸ Διεθνὲς Συνέδριο τῆς Ἑνώσεως Σπουδῶν Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης γιὰ τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν προσάρτηση τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἄρτας, καθὼς καὶ τὴ συμμετοχὴ του σὲ πολλὰ συμπόσια καὶ ἐπιτροπὲς ποὺ συνήλθαν στὸ Δελφικὸ Κέντρο στοὺς Δελφούς.

3. Τὴν συμμετοχὴ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ξενοφῶντος Ζολώτα** στὴ συνάντηση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ τῶν Διοικητῶν τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν τῶν χωρῶν μελῶν.

4. Τὴν προεδρία τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Περικλῆ Θεοχάρη** σὲ τμῆμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ 5^{ου} Διεθνοῦς Συνεδρίου Θραύσεως στὶς Κάννες.

5. Τὴ συμμετοχὴ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας κ. **Ἰωάννου Καρμίρη** ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ συνέδριο τῆς Μικτῆς Ὑποεπιτροπῆς τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μεταξὺ Ὁρθοδόξου καὶ Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐργασιῶν του ὡς μονίμου γραμματέως τοῦ διαλόγου τούτου.

6. Τὴ συμμετοχὴ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Σπυρ. Σκαρπαλέζου** σὲ διεθνή ἐπιστημονικὰ συνέδρια στὸ ἐξωτερικὸ καὶ τὸ ἐσωτερικὸ.

7. Τὴν ἔκδοση ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Παντελῆ Πρεβελάκη** μεγάλου ἔργου γιὰ τὴν ποίηση τοῦ Γιάννη Ρίτσου.

8. Τὴν ἔκδοση ἀπὸ τὸ Γενικὸ Γραμματεῖα τῆς Ἀκαδημίας κ. **Κων. Τρυπάνη** βιβλίου μὲ τὸν τίτλο: *Greek poetry, from Homer to Seferis*.

Τὸ ἐκδοτικὸ ἔργο τῆς Ἀκαδημίας παρουσιάζει τὴν ἀκόλουθη εἰκόνα στὸ χρόνο ποὺ πέρασε. (Ὅχι ἐκδόσεις ἰδιωτικαί, οὔτε ἐκδόσεις Κέντρων). Ἐκδόθηκαν :

α) Τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐτῶν 1979 καὶ 1980.

β) Τὸ βιβλίον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Σόλωνος Κυδωνιάτη** μὲ τίτλο: *Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχιτεκτονικὴ Ἀναγέννησις καὶ ἡ κακοποίησίς της*.

γ) Ἀνατυπώθηκε ὁ *Α' τόμος τῶν Γλωσσικῶν Ἐρευνῶν* τοῦ *Γ. Χατζιδάκι*.

Καὶ στὸ τυπογραφεῖο βρίσκονται:

α) Ὁ πρῶτος ἡμίτομος τοῦ 5^{ου} τόμου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ.

β) *Τὸ Λεξικὸ ἰδιωμάτων τῶν ἐλληνοφώνων χωρίων τῆς Νοτίου Ἰταλίας*, τοῦ κ. **Ἀναστ. Καραναστάση**, τ. συντάκτη τοῦ Κέντρου Συντάξεως Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ.

γ) Ἡ ἐργασία τοῦ κ. **Θωμᾶ Παπαδοπούλου**, *Ἀλφαβητικὴ καὶ Χρονολογικὴ ἀνακατάταξις τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιογραφίας τῶν ἐτῶν 1466 - 1800*.

δ) Τόμος μὲ τοὺς λόγους, τὰ ἄρθρα καὶ τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ ἐπιγράμματα τοῦ γυμνασιάρχου Χίου *Γεωργίου Ζολώτα* (1845 - 1906).

ε) Τέλος ἡ Ἀκαδημία στὶς συνεννοήσεις μὲ τὸ Princeton University Press προχωρεῖ στὶς συνεννοήσεις γιὰ τὴν ἔκδοσις σπουδαίας εἰκονογραφημένης ἐργασίας τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Μανόλη Χατζηδάκη** γιὰ τὶς φορητὲς εἰκόνες τῆς μεταβυζαντινῆς ἐποχῆς τῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ.

Ἄν τώρα στραφοῦμε στὶς δραστηριότητες τῶν Ἐρευνητικῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας ἔχω νὰ ἀνακοινώσω τὰ ἀκόλουθα:

1) Ἀπὸ τὸ *Κέντρο τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ*, ὅτι ὅπως ἤδη ἀνέφερα περατώθηκε καὶ παραδόθηκε στὸ τυπογραφεῖο ἓνα σημαντικό μέρος τοῦ πέμπτου τόμου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ, καὶ ὅτι τυπώνεται ὁ 14^{ος} τόμος τοῦ Λεξικογραφικοῦ Ἀρχείου. Ὅτι ἀποδελτιώθηκαν 60.000 περίπου δελτία χειρογράφων καὶ ἐντύπων γλωσσαρίων. Ὅτι ἔγινε ἡ λημματογράφηση πολλῶν χιλιάδων δελτίων ἀπὸ χειρόγραφα ποὺ εἶχαν ἤδη ἀποδελτιωθεῖ, καὶ ὅτι ἐπροχώρησε ἡ ἀλφαβητικὴ κατάταξις τῶν δελτίων στὸ Ἀρχεῖο τοῦ Κέντρου. Ἐγίναν ἐπίσης 6 ἀποστολὲς γιὰ τὴ συλλογὴ γλωσσικοῦ ὕλικου σὲ διάφορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος, καὶ συντάκτες τοῦ Κέντρου ἔλαβαν μέρος σὲ ἑνδεκα γλωσσολογικὰ καὶ ἄλλα Ἑλληνικὰ καὶ διεθνῆ συνέδρια.

Ἐξάλλου ἡ Ἀκαδημία μέσον τοῦ Κέντρου Συντάξεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ διετήρησε στενὴ συνεργασία μὲ τὴ Διεθνή Ἐπιτροπὴ Παρασκευῆς καὶ Ἐκδόσεως τοῦ Γλωσσικοῦ Ἄτλαντος τῆς Εὐρώπης, ἠλεγξε Ἑλληνικὸ γλωσσικὸ ὕλικὸ πὸ ἀντιστοιχεῖ σὲ 250 χάρτες, καὶ ἀπαίτησε ἀπὸ τῆ Γενικῆ Γραμματεία τοῦ Γλωσσικοῦ Ἄτλαντος, πὸ ἐδρεύει, ὅπως ἴσως γνωρίζετε, στὴ Νιμέγη τῆς Ὀλλανδίας, νὰ ἀντιπροσωπευθεῖ στὸ Γλωσσικὸ Ἄτλαντα τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γλώσσα πὸ μιλοῦν οἱ Ἕλληνες τῆς Βορείου Ἡπείρου στὴ σημερινὴ Ἀλβανία.

2) Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας ἔχω νὰ ἀνακοινώσω, ὅτι εἰσῆχθησαν 17 λαογραφικὲς συλλογές, 160 ἠχογραφήσεις μουσικῆς δημοτικῶν τραγουδιῶν καὶ χορῶν, 400 δίσκοι λαϊκῆς μουσικῆς καὶ 170 δημοσιεύματα. Ἐγινε ἡ ἀποδελτίωση πολλῶν χειρογράφων, ἐταξινομήθησαν καὶ ἐτοποθετήθησαν στὶς κατάλληλες δελτιοθήκες πολλὲς χιλιάδες — περὶ τὶς 7.000 — δελτία, καταρτίσθησαν καὶ ἐμελετήθησαν δελτία λαϊκῶν μελωδιῶν. Ἐγινε ἐπεξεργασία τοῦ ἀρχείου μοιρολογιῶν τῆς Μάνης γιὰ τὸν Β' τόμο τῆς Ἐκλογῆς Ἑλληνικῶν Δημοτικῶν Τραγουδιῶν.

Ὅτι ἔχει δοθεῖ στὸ τυπογραφεῖο ὁ Δ' τόμος τῶν Συμμείκτων τοῦ Ν. Γ. Πολίτου καὶ τυπώθηκε ἤδη μεγάλο μέρος τοῦ 25^{ου} τόμου τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου.

Ἐγιναν ἐπίσης δεκαπενθήμερες ἐπιστημονικὲς ἀποστολές σὲ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴ συλλογὴ λαογραφικοῦ ὕλικου καὶ ὁ Διευθυντῆς καὶ οἱ συντάκτες ἔλαβαν μέρος μὲ ἀνακοινώσεις σὲ διάφορα Λαογραφικὰ καὶ ἄλλα συνέδρια καὶ συμπόσια.

Καὶ τέλος ὅτι ἐξέδωσε τὸ IV φύλλο τοῦ Ἐθνολογικοῦ Χάρτου τῆς Εὐρώπης.

3) Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἐρεῦνης τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ ὅτι συνεχίσθησαν οἱ συστηματικὲς ἀποδελτιώσεις κειμένων καὶ πραγματειῶν, ὅτι ἐμπλουτίσθησαν οἱ συλλογές τοῦ Κέντρου καθὼς καὶ τὸ σπουδαῖο φωτογραφικὸ ἀρχεῖο χειρογράφων ἐγγράφων καὶ σπανίων

έντύπων. Προωθήθηκαν επίσης οι εκδόσεις του Κέντρου ὅπως π.χ. τῆς *Ἐφημερίδος* τῆς Βιέννης καὶ ἐπλουτίσθηκε ἡ βιβλιοθήκη του. Ἐξάλλου ἐξυπηρέτησε πολλὰ ξένα ἰδρύματα καὶ ξένους καὶ Ἕλληνες ἐρευνητὲς πού ἀπευθύνθηκαν σ' αὐτό, καὶ ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ συντάκτες του ἔλαβαν μέρος σὲ διεθνή καὶ Ἑλληνικὰ συμπόσια καὶ συνέδρια, ὅπου καὶ ἔκαμαν ἀξιόλογες ἀνακοινώσεις.

4) Ἀπὸ τὸ Κέντρο *Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου* ὅτι ἐπροχώρησε ἡ ἀποδελτίωση κωδίκων καὶ ἡ σύνταξη περιλήψεων τῶν σλαυογλώσσων βιβλίων τοῦ Κέντρου, καθὼς καὶ ἡ ἀντιβολὴ καὶ ἡ μεταγραφὴ νομικῶν κωδίκων, καὶ ὅτι ἐπλουτίσθηκε καὶ ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου μὲ 531 τόμους.

5) Ἀπὸ τὸ Κέντρο *Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ* ὅτι συνεχίζεται ἡ ἀποδελτίωση καὶ μικροφωτογράφηση τῶν ἀρχείων τοῦ Βρετανικοῦ Foreign Office τῶν σχετικῶν μὲ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁλοκληρώθηκε ἡ σύνταξη ἐπιτομῶν πού ἀφοροῦν σὲ ἔγγραφα τῶν πρώτων 50 χρόνων τοῦ 19^{ου} αἰῶνα.

Ἔτι συνεχίζεται ἡ ἐπεξεργασία τοῦ ἀρχείου τοῦ Ἰωάννου Κωλέττη, ταξινομεῖται τὸ ἀρχεῖο Ἀλεξάνδρου Ρίζου Παγκαβῆ, τὸ ὁποῖον ἐδωρήθηκε στὸ Κέντρο, συνεχίζεται ἡ σύνταξη τοῦ Ὁδηγοῦ τῶν ἀρχείων τῶν Γερμανικῶν μονάδων κατοχῆς 1941-1944 καὶ παραλήφθηκαν πολλὰ νέα χειρόγραφα καὶ ἔγγραφα ἱστορικῆς καὶ λογοτεχνικῆς σημασίας. Οἱ συντάκτες καὶ τοῦ Κέντρου τούτου ἔλαβαν μέρος μὲ ἀνακοινώσεις σὲ διάφορα συνέδρια.

6) Ἀπὸ τὸ Κέντρο *Ἐκδόσεως Ἑλλήνων Συγγραφέων* ὅτι συνεχίζεται ὁ ἐμπλουτισμὸς τῆς ἀρτιοτάτης εἰδικῆς βιβλιοθήκης του μὲ νεώτερα ἔργα καὶ μικροταινίες χειρογράφων ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Βυζαντινῶν συγγραφέων, καὶ ὅτι ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ συντάκτες συνεχίζουν τὴν ἐργασία τους γιὰ τὴν παρασκευὴ ἐκδόσεων τοῦ Καλλιμάχου, τοῦ Πολυβίου, τοῦ Πλουτάρχου, τοῦ Δημοσθένους, τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Ροδίου, τοῦ Λουκιανοῦ καὶ τοῦ Ἀντιφῶντος.

7) Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἐρευνῶν Ἀστρονομίας καὶ Ἐφαρμοσμένων Μαθηματικῶν ὅτι συνέχισε καὶ τὸ 1981 τὶς ἐρευνητικὲς τοῦ ἐργασίης σὲ διάφορα ἐπιστημονικὰ προγράμματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ Ἐπόπτης τοῦ Κέντρου Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἰωάννης Ξανθάκης** καὶ τὸ ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ ἐδημοσίευσαν στὰ πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας καθὼς καὶ σὲ εἰδικὰ ξένα περιοδικὰ πολλὰ πρωτότυπα σχετικὰ ἄρθρα.

Ὁ Ἐπόπτης καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου ἔλαβαν ἐπίσης μέρος σὲ διεθνή Ἀστρονομικὰ συνέδρια καὶ ὁ δεύτερος ἐπισκέφθηκε ξένα ἀστρονομικὰ Ἰνστιτοῦτα. Καὶ πρέπει ἀκόμη νὰ προσθέσω ὅτι τὸ Κέντρο Ἀστρονομίας ἐξυπηρέτησε τὸ 1981 τὶς Ἐθνικὲς Ἐπιτροπὲς Ἀστρονομίας, Ἐρευνῶν Διαστήματος καὶ τὴν Ἐθνικὴ Μαθηματικὴ Ἐπιτροπή.

8) Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἐρεῦνης Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας ὅτι προχωρεῖ ἱκανοποιητικὰ ἢ σύνταξη τοῦ πρώτου τόμου τοῦ Λεξικοῦ τῶν Προσωκρατικῶν Φιλοσόφων, πρωτοτύπου ἔργου μεγάλης σημασίας γιὰ τὴν ἐπιστήμη, καὶ ὅτι προβλέπεται ὅτι θὰ κυκλοφορήσει στὶς ἀρχὲς τοῦ Φεβρουαρίου 1982 ὁ διπλὸς τόμος 10-11 (1980-81) τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου *Φιλοσοφία* ποὺ θὰ εἶναι ἀφιερωμένος στὴ μνήμη τοῦ **Ἰωάννου Θεοδωρακοπούλου**, τοῦ ἰδρυτῆ τῆς Ἐπετηρίδος. Ἐπίσης ὁ Διευθυντὴς καὶ Συντάκτες τοῦ Κέντρου ἔλαβαν μέρος σὲ διάφορα διεθνή καὶ Ἑλληνικὰ ἐπιστημονικὰ συνέδρια καὶ ἐπλουτίσθηκε σημαντικὰ ἡ βιβλιοθήκη του. Ἐπιθυμῶ τέλος νὰ ἀνακοινώσω ὅτι ἔγινε καὶ ὅλη ἡ ἀναγκαία προεργασία μὲ ξένους ἐπιστήμονες γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἔκδοση τῆς σειρᾶς ἀνέκδοτων Βυζαντινῶν φιλοσόφων, τὴν ὁποία ἀνέλαβε ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ὡς μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως Ἀκαδημιῶν.

9) Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἐρεῦνης Φυσικῆς τῆς Ἀτμοσφαιρας καὶ Κλιματολογίας ὅτι συνέχισε καὶ κατὰ τὸ 1981 τὰ ἐρευνητικὰ τοῦ προγράμματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν ἔρευνα διαφόρων τομέων ποὺ ἀφοροῦν τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος τόσο στὸ παρὸν ὅσο καὶ στὸ παρελθόν. Παρελήφθησαν νεώτερα ἀναγκαῖα ὄργανα, ἔκαμε μακρὰ σειρὰ

δημοσιευμάτων, ἐφιλοξένησε ξένους ἐρευνητὲς καὶ ἔλαβε μέρος μὲ ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις σὲ δύο διεθνῆ συνέδρια.

10) Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἐρεύνης τῆς Ἀρχαιότητος, πρὶν λίγο χρόνο ἄρχισε νὰ λειτουργεῖ, ὅτι ἄρχισε ἡ καταλογογράφηση καὶ ταξιθέτηση τῶν βιβλίων του, ἡ κατάρτιση σχετικῆς βιβλιογραφίας καὶ κυρίως ἡ ὀργάνωση γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ συμμετοχὴ στὸ Corpus Vasorum Atticorum, πρὶν γίνεται μὲ τὴ συνεργασία ἄλλων ξένων ἀκαδημιῶν, μελῶν τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Ἀκαδημιῶν.

11) Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ Κέντρου ἔπειτα ἀπὸ πρόσκληση τῆς Ἀκαδημίας τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Μόσχας ἔλαβε μέρος ἐκεῖ σὲ διάσκεψη μὲ θέμα «Τὴν ἀλλαγὴ πλαισίων πολιτικῶν δραστηριοτήτων στὴ σύγχρονη Οἰκογένεια», καὶ ὅτι ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου ἐπλουτίσθηκε μὲ 256 τόμους βιβλίων καὶ περιοδικῶν.

12) Δὲν πρέπει νὰ παραλείψω νὰ ἀναφέρω ὅτι καὶ τὸ Γραφεῖο Ἐπιστημονικῶν Ὁρῶν καὶ Νεολογισμῶν ἀναδιοργανώνεται ὥστε νὰ συντελέσει μὲ τὴ συνεργασία ἐκπροσώπων τῆς Ε.Ο.Κ. (γιὰ θέματα ἐπιστημονικῆς ὀρολογίας) στὴν κωδικοποίηση, καθιέρωση καὶ ἔκδοση ἔργων ἐπιστημονικῆς ὀρολογίας στὰ Ἑλληνικά, καὶ

13) Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν πρὶν συνεργάζεται μὲ τὴ Διεθνῆ Ἐνωση Ἀκαδημιῶν γιὰ νὰ καταρτίσει τὸ χάρτη τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, τὴν Tabulam Imperii Romani, προετοίμασε σὲ συνεργασία μὲ τὴν Βουλγαρικὴ Ἐπιτροπὴ τὸ Φύλλο K 35 (Φίλιπποι - Φιλιππούπολις), καὶ ὅτι τὸ Ἑλληνικὸ ὑλικὸ ἔχει σταλεῖ στὴ Σόφια. Ἐπίσης ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ παρασκευάζει τὸ χάρτη τῆς Ρωμαϊκῆς Θεσσαλίας, τὸν ὁποῖο θὰ παρουσιάσει στὴν ἐπόμενη Σύνοδο τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Ἀκαδημιῶν τὸν Ἰούνιο τοῦ 1982.

14) Τέλος ἀναφερόμενος στὴν Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας, ὅτι κατὰ τὸ 1981 ἐπλουτίσθηκε μὲ 1.663 τόμους, ὅτι συνεχίσθηκε ὁ κατάλογος τῶν βιβλιοθηκῶν πρὶν προέρχονται ἀπὸ δωρεές, καὶ

ὅτι ἔγιναν πέντε ἀποστολὲς σὲ ἐπαρχιακὲς βιβλιοθηκὲς ἀπὸ τὰ πολλαπλὰ ἀντίτυπα ποὺ βρίσκονται στὴν κατοχὴ της.

Ἐὰς σημειωθεῖ ὅτι ἡ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας εἶναι ἡ μόνη στὴν Ἑλλάδα, ὅπου βρίσκονται τὰ Πρακτικὰ ὅλων τῶν Ἀκαδημιῶν τοῦ κόσμου, τὰ ὁποῖα ἀποκτῶνται μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν δικῶν μας Πρακτικῶν καὶ δημοσιευμάτων.

Καὶ τώρα ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νὰ ἀναφέρω ὀλίγα ἑτερόκλητα ἀλλὰ σημαντικὰ γεγονότα :

1. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπεφάσισε νὰ ἀνεγείρει μνημεῖο γιὰ νὰ τιμήσει τὸν Κωνσταντῖνο Παλαιολόγο, γιατί μνημεῖο ἀξιόλογο καὶ ἀντάξιο τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐθνικῆς μορφῆς δὲν ὑπάρχει σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα. Ἡ φιλοτέχνησή του ἀνατέθηκε στὸν ἀκαδημαϊκὸ - γλύπτη κ. Γιάννη Παππᾶ.

Ἡ Ἀκαδημία ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσει σειρὰ ἀπὸ χρηστικὲς ἐκδόσεις Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφέων καὶ ἀνέθεσε ἤδη σὲ 25 εἰδικούς φιλολόγους τὴν παρασκευὴ βιβλίων αὐτοῦ τοῦ τύπου ποὺ εἶναι κατάλληλα γιὰ τὸ εὐρὸ ἀναγνωστικὸ κοινό. Ἡ σειρὰ αὐτὴ εἶναι παράλληλη ἀλλὰ διαφορετικὴ ἀπὸ τὶς αὐστηρότερες ἐκδόσεις τοῦ Κέντρου Ἐκδόσεως Ἔργων Ἑλλήνων Συγγραφέων τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου ἀπαιτεῖται πρωτότυπη ἀποκατάσταση τοῦ κειμένου καὶ κριτικὸ ὑπόμνημα.

3. Ὅτι ἡ Ἀκαδημία ἀγόρασε ἀπὸ ἰδιῶτες : ἐξαιρετικὰ σπάνια ἔντυπα τοῦ ἔτους 1798, καθὼς καὶ χειρόγραφα ποὺ περιέχουν ἀνέκδοτους στίχους καὶ πεζὰ τοῦ Ἰωάννου Βηλαρᾶ.

4. Ὅτι διέθεσε 500.000 δραχμὲς γιὰ τὴν προμήθεια τῶν ἀναγκαίων ἐπιστημονικῶν ὀργάνων ποὺ χρειάζεται ἡ ἔρευνα τὴν ὁποία συνεχίζει ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Καῖσαρ Ἀλεξόπουλος καὶ οἱ συνεργάτες του γιὰ τὴν πρόβλεψη τῶν σεισμῶν.

5. Ὅτι ἡ Ἀκαδημία ἐζήτησε ἀπὸ τὴν UNESCO καὶ ἀνέλαβε νὰ συμπληρώσει καὶ διορθώσει στὴν 2^η ἔκδοση τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ τῆς UNESCO τὰ κεφάλαια περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, τὰ ὁποῖα στὴν πρώτη ἔκδοση εἶναι ἀτελέστατα καὶ παραπλανη-

τικά. Καὶ ὅτι παραλλήλως σχεδιάζει τὴν ἔκδοση εὐχρηστικῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὅπου οἱ Ἑλληνικὲς ἀπόψεις νὰ ἐκτίθενται χωρὶς ἐκούσιες ἢ ἀκούσιες διαστρεβλώσεις.

Καὶ τέλος, καθὼς θὰ ἔχετε ἤδη παρατηρήσει, ὁ ἐξωτερικὸς καθαρισμὸς τοῦ μεγάρου τῆς Ἀκαδημίας, ἡ ἐπισκευὴ τῆς στέγης, καθὼς καὶ ἡ ἀνανέωση τῶν ἐξωτερικῶν κοσμημάτων ἐξακολουθεῖ, ἔργο πολυδαπανότατο καὶ μακροχρόνιο, ἀλλὰ βέβαια ἀπαραίτητο γιὰ τὸ ὠραιότερο νεώτερο κτήριο τῶν Βαλκανίων.

Καὶ τώρα προχωρῶ στὴν ἐξαγγελία τῶν τιμητικῶν διακρίσεων ποῦ ἀπονέμει ἐφέτος ἡ Ἀκαδημία.

Α) Μετὰ γνώμη τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

1. Ἀργυρὸ Μετάλλιο στὴν Ἑλληνικὴ Ὀφθαλμολογικὴ Ἐταιρεία γιὰ τὴ συμπλήρωση 50 χρόνων δράσεως.

Ἡ Ὀφθαλμολογικὴ Ἐταιρεία, μίᾳ ἀπὸ τὶς παλαιότερες Ἰατρικὲς Ἐταιρεῖες τῆς χώρας, ἔχει ἐπιτελέσει σημαντικώτατο ἐπιστημονικὸ ἔργο καὶ ἔχει πολὺ συμβάλει στὴν ἐξακολοθητικὴ ἐνημέρωση τῶν Ἑλλήνων ὀφθαλμιᾶτρων, καθὼς καὶ στὴν ἐπικοινωνία τους μὲ τοὺς ὀφθαλμιᾶτρος τοῦ ἐξωτερικοῦ.

2. Τὸ ἄθλο Βασιλείου Μαλάμου, δραχμῶν 100.000, στὸν ἰατρὸ κ. Ἰωάννη Κάνδυλα γιὰ τὴν ἐργασία του *Σπινθηρογραφικὴ μελέτη ἐκ τῶν συμφορητικῶν - μυοκαρδιοπαθειῶν*.

Πρόκειται γιὰ πειραματικὴ κλινικὴ ἔρευνα, ραδιοϊστοτοπικὴ, ἢ ὁποῖα ἔχει στόχο τὴν παθογονία τοῦ νοσολογικοῦ αὐτοῦ φαινομένου. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρωτότυπης αὐτῆς ἔρευνας συνοψίζονται στὸ ὅτι τὸ 75% ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς παρουσίασαν παροδικὰ σπινθηρογραφικὰ ἐλλείμματα ἢ μειωμένες προσλήψεις.

3. Τὸ Βραβεῖο ποῦ εἶχε προκηρυχθεῖ εἰς μνήμην Ἀλέκου Δράκου μὲ θέμα *Μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ, πολιτιστικοῦ καὶ*

παραδοσιακοῦ περιβάλλοντος τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἔλεγχον τῆς ρυπάνσεως τῆς μείζονος περιοχῆς Πρωτευούσης, στὸν κ. **Μιχαήλ Σκοῦλο**.

Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Σκούλου μὲ τὴ σοβαρὴ τεκμηρίωση τῶν προβλημάτων ποὺ ἐξετάζει στηρίζει σειρὰ ἀπὸ ἀξιόλογες προτάσεις γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος. Οἱ λύσεις ποὺ προτείνονται εἶναι τόσο μακροχρόνιες ὅσο καὶ βραχυπρόθεσμες.

4. *Τὸ Βραβεῖο Γ. Πανοπούλου*, ποὺ προκηρύχθηκε γιὰ τὴν καλύτερη πρωτότυπη δημοσιευμένη ἐργασία (ἢ ἐργασίες) στὴ Χημεία, καὶ ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ χρηματικὸ ἔπαθλο δραχμῶν 100.000, στὸν κ. **Εὐγένιο Χατζούδη** καὶ τὴν κ. **Φανὴ Μήλια**.

Ἡ ἐργασία τῶν ἐρευνητῶν Χατζούδη καὶ Μήλια μὲ τίτλο στὴν Ἑλληνικὴ του μετάφραση *Τετραπολικὴ σύζευξις 14N στὶς θερμοχρωμικὲς καὶ φωτοχημικὲς σαλι/κνλι/δανο/ανιλίνες* δημοσιεύθηκε στὸ περιοδικὸ *Chemical Physics* (1980).

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρευνᾶς τους ἀποδεικνύει τὴν ἐνδομοριακὴ μεταφορὰ πρωτονίου σὲ ὀρισμένες ὀργανικὲς ἐνώσεις καὶ ἔχει καὶ βιολογικὸ ἐνδιαφέρον, ὅπως π.χ. στὸ μηχανισμὸ τῆς ὀράσεως, εἶναι ἐπομένως σημαντικὸ ὄχι μόνον ἀπὸ θεωρητικὴ ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πρακτικὴ ἄποψη.

5. *Εὐφημον μνεῖαν* στὸν κ. **Χαράλαμπο Νικολάου**, ταξίαρχον ἐ.ἀ γιὰ τὸ βιβλίον του *Διεθνεῖς Πολιτικὲς καὶ Στρατιωτικὲς Συνθήκες - Συμφωνίες καὶ Συμβάσεις* ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὸ 1454 ἕως σήμερα καὶ ἀφοροῦν τὰ Ἑλληνικὰ ἐνδιαφέροντα καὶ συμφέροντα.

Β) Μετὰ γνώμη τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

1. *Βραβεῖο* στοὺς ἠθοποιοὺς πρωταγωνιστὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου μὲ ἀλφαβητικὴ σειρὰ προτεινόμενους **Μαίρη Ἀρώνη**, **Μάνο Κατράκη** καὶ **Βάσω Μανωλίδου**, ἐπειδὴ γιὰ πάνω ἀπὸ 50 χρόνια ἐλάμπρυναν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ λαμπρύνουν μὲ τὶς ἐμφανίσεις τους τὴν Ἑλληνικὴ Θεατρικὴ τέχνη στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ κυρία Ἀρώνη, ἡ ὁποία εἶναι καὶ καθηγήτρια ὑποκριτικῆς στὴ δραματικὴ σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ ἔχει παίξει καὶ στὸν κινηματογράφο, ἔχει εὐρύτατη θεατρικὴ κλίμακα ποὺ ἀγκαλιάζει σχεδὸν ὅλα τὰ εἶδη τοῦ θεατρικοῦ λόγου ἀπὸ τὴν ἀρχαία τραγωδία καὶ κωμωδία ὡς τὸ πιὸ μοντέρνο σύγχρονο θέατρο, ἀκόμα καὶ τὴ φάρσα. Ἡ κριτικὴ ὑπῆρξε σχεδὸν πάντοτε διθυραμβικὴ γιὰ τὴν τέχνη της τόσο εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσο καὶ στὶς πολλὰς παραστάσεις ποὺ ἔδωσε στὸ ἔξωτερικό.

Ἡ κυρία Ἀρώνη κατὰ τὴ μακριὰ της θητεία στὸ θέατρο τιμήθηκε ἀπὸ τὴν Πολιτεία καὶ μὲ τὸ Χρυσὸ Σταυρὸ Εὐποιίας καὶ μὲ τὸ Χρυσὸ Ταξιάρχη Εὐποιίας καθὼς καὶ μὲ τὸ Γαλλικὸ Μετάλλιο Art, Sciences, et Lettres, καὶ ἔγινε ἀκόμη καὶ ἐπίτιμος δημότης Ρόδου.

Τὸ πηγαῖο τάλαντο τῆς κυρίας Βάσως Μανωλίδου διακρίθηκε εὐθὺς ἀπὸ τὸν πρῶτο της ρόλο στοῦ Shakespear τὸν *Ἐμπορο τῆς Βενετίας*. Ἀπὸ τότε ἐρμήνευσε σχεδὸν ὅλους τοὺς μεγάλους κλασσικοὺς ρόλους τοῦ Παγκοσμίου ρεπερτορίου, ἀλλὰ καὶ σὲ καθαρὰ Ἑλληνικὰ ἔργα, διακρίθηκε τόσο στὸ Ἐθνικὸ Θεάτρο ὅσο καὶ σὲ ἐλεύθερους θιάσους.

Ἡ κυρία Μανωλίδου ἐπραγματοποίησε στὴ μακριὰ θεατρικὴ της σταδιοδρομία μία παρουσία ὑποδειγματικὴ. Εἶναι φωτεινὸ παράδειγμα μὲ τὸ ὑψηλὸ της καλλιτεχνικὸ καὶ προσωπικὸ ἦθος.

Ὁ κύριος Μάνος Κατράκης πρωτοβγῆκε στὸ θέατρο σὲ ἡλικία 19 ἐτῶν καὶ τὸ 1931 κατατάχθηκε στὰ στελέχη τοῦ νεοϊδρυμένου Ἐθνικοῦ Θεάτρου. Συνεργάστηκε ἐκεῖ, ὅπως ἀργότερα καὶ στὸ ἐλεύθερο θέατρο, μὲ τοὺς περισσότερους πρωταγωνιστὲς τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς, παίζοντας μὲ ἐπιτυχία τοὺς κύριους ρόλους σὲ μεγάλο ἀριθμὸ ἔργων τοῦ Ἑλληνικοῦ - ἀρχαίου καὶ νεωτέρου - θεάτρου καὶ τοῦ διεθνοῦς κλασσικοῦ δραματολογίου.

Ὁ κύριος Κατράκης ἀφιέρωσε ἐπίσης μεγάλο μέρος τῆς δραστηριότητάς του στὸ «Ἑλληνικὸ Λαϊκὸ Θεάτρο» ποὺ ὁ ἴδιος ἴδρυσε καὶ ὅπου παρουσίασε σειρὰ σπουδαίων ἔργων.

Πολλές διακρίσεις Έλληνικές και ξένες τοῦ ἔχουν γίνει καὶ τιμητική ἐκδήλωση ὀργανώθηκε τὸν περασμένο Μάρτιο στὸ Παρίσι γιὰ τὴ συμπλήρωση 50 χρόνων τῆς καλλιτεχνικῆς του προσφορᾶς.

Βραβεῖο στὴν κυρία **Σοφία Δοανίδου** γιὰ τὸ βιβλίο της *Ἡ Φραγκοκρατία στὴν Πόλη τῶν Ἀθηνῶν 1205 - 1456* καὶ τὴν ὄλη της ἐκπαιδευτική δράση.

Ἡ κυρία Σοφία Δοανίδου, ὑπηρετήσε ἐπὶ 36 χρόνια ὡς φιλόλογος καθηγήτρια (τὰ τρία τελευταία, ὡς γυμνασιάρχης) εἰς τὸ Ἀρσάκειον Ἀθηνῶν, καὶ πρέπει ιδιαίτερα νὰ ἐξαρθεῖ τὸ διδακτικὸ της ἔργο. Ὑπῆρξε παιδαγωγὸς ἐμπνευσμένη, ἡ ὁποία ἐτίμησε τὴν Ἑλληνικὴ Παιδεία.

Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς συγγραφικῆς της δραστηριότητος, ποὺ ἄρχισε ἀπὸ τὰ φοιτητικὰ της χρόνια, εἶναι τὸ βραβευόμενον βιβλίο, τὸ ὁποῖο εἶναι γραμμένο μὲ τρόπο υπεύθυνο ἀλλὰ καὶ ἐπαγωγό. Ὁρισμένα ἀπὸ τὰ ἐξεταζόμενα θέματα ἀπασχόλησαν μὲ τρόπο ἐρευνητικὸ καὶ πρωτότυπο τὴ συγγραφέα.

3. *Βραβεῖο* στὴν κυρία **Πόπη Ζώρα**, ἐπίτιμη διευθύντρια τοῦ Μουσείου Λαϊκῆς Τέχνης, γιὰ τὴν πέρα ἀπὸ τὰ ὑπηρεσιακὰ της καθήκοντα μακροχρόνια προσφορὰ στὸ Μουσεῖο τοῦτο.

Ἡ κυρία Ζώρα δὲν ἀρκέστηκε μόνο στὸ νὰ ἐκτελεῖ μὲ φιλοπονία καὶ εὐσυνειδησία τὰ ὑπηρεσιακὰ της καθήκοντα· συγκέντρωσε καὶ διέσωσε πολλὰ καὶ διάφορα εἶδη λαϊκῆς τέχνης, μετέφερε τὴν Κεντρικὴ Ἐκθεση τοῦ Μουσείου σὲ νέο καὶ εὐρύχωρο κτήριο, ἵδρυσε παραρτήματά του καὶ κατέστησε τὸ Μουσεῖο Λαϊκῆς Τέχνης τῶν Ἀθηνῶν τὸ σπουδαιότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ὅμοια μουσεῖα τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου.

4. *Βραβεῖο* στὴν κυρία **Μπέατα Κιτσιίκη - Παναγοπούλου** γιὰ τὸ βιβλίο της *Cistercian and Mendicant Monasteries in Medieval Greece*. Ἡ κυρία Κιτσιίκη - Παναγοπούλου Associate Professor of Art τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ San Jose τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἔγραψε ἀπὸ αὐτοψία

τὴ μελέτη της, γιὰ τὶς φραγκικὲς ἐκκλησίες στὴν Ἑλλάδα ποὺ τὴ χαρακτηρίζει γνώση, σαφήνεια καὶ βιβλιογραφικὴ ἐνημερότητα.

5. *Βραβεῖο* στὴν κυρία **Ἀγλαΐα Μητροπούλου** γιὰ τὸ βιβλίο της *Ἑλληνικὸς Κινηματογράφος* καὶ γιὰ τὴ συναφῆ δράση της. Τὸ βιβλίο τῆς κυρίας Μητροπούλου μετὰ ἱστορικὴ εἰσαγωγή παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξη τοῦ Ἑλληνικοῦ κινηματογράφου καὶ περιλαμβάνει προσωπογραφίες τῶν σπουδαιότερων Ἑλλήνων σκηνοθετῶν.

Μεγάλῃ ὑπῆρξε ἐπίσης ἡ φροντίδα τῆς κυρίας Μητροπούλου γιὰ τὸν ἐμπλουτισμὸ τῆς ταινιοθήκης τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν προβολὴ τῆς Ἑλληνικῆς ταινίας στὸ ἐξωτερικό.

6. Τὸ *Βραβεῖο Λάμπρου Πορφύρα* στὴν ποιήτρια **Λένα Παππᾶ**. Ἀπὸ τοὺς ἔντεκα ποιητὲς ποὺ ὑπέβαλαν αἰτήσεις γιὰ τὸ βραβεῖο Λάμπρου Πορφύρα ἡ κυρία Λένα Παππᾶ ἐκρίθηκε ἄξια νὰ τὸ λάβει. Ὑπέβαλε ἕξι ποιητικὲς συλλογὲς ποὺ ἐκδόθηκαν ἀπὸ τὸ 1956 ἕως τὸ 1979. Ἡ ποίησή της ἔχει γνήσια λυρική διάθεση καὶ γυναικεῖα εὐαισθησία καὶ τὰ συνήθως ὀλιγόστιχα ποιήματά της ἔχουν προσεγμένη ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἰσορροπία. Ἐπιλογὴ τῶν ποιημάτων τῆς κυρίας Παππᾶ ἔχει ἐκδοθεῖ καὶ σὲ Γαλλικὴ μετάφραση ἀπὸ τὴν καθηγήτρια τῶν νεοελληνικῶν στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Λυὼν Colette Janiaud.

7. *Βραβεῖο* καὶ τὸ ποσὸ τῶν 100.000 δραχμῶν προκηρυγμένο ἀπὸ τὴν *Ἀκαδημία Ἀθηνῶν*, γιὰ ἀνέκδοτη μελέτη ποὺ ἀναφέρεται στὴν Ἱστορία τῆς Σαμοθράκης, στὴν κυρία **Σόφη Παπαγεωργίου**.

Ἡ μελέτη, μετὰ σύντομη εἰσαγωγή καὶ κεφάλαιο γιὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἐξετάζει κυρίως τὴν ἱστορία τῆς Σαμοθράκης ἀπὸ τοὺς πρώτους Χριστιανικοὺς χρόνους ὡς τὸ 1914, καὶ ἔχει συνταχθεῖ μὲ μέθοδο ἐπιστημονικὴ ποὺ ἀνταποκρίνεται στοὺς ὅρους τῆς προκηρῦξεως.

8. *Βραβεῖο* στὸν κ. **Ἐλευθ. Πλατῆ** γιὰ τὸ βιβλίο του *Οἱ κατήγοροι τοῦ Σωκράτη*. Εἰς τὸ βιβλίο τοῦτο ὁ κ. Πλατῆς, Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἐένων Σχολείων, ἐξετάζει τὸ ζήτημα τοῦ τί εἶδους ἄνθρωποι ἦσαν οἱ κατήγοροι τοῦ Σωκράτους, Μέλητος, Ἄνυτος καὶ Λύκων, καὶ

μὲ ἐπιτυχία παρουσιάζει τὴν ψυχολογία τους καθὼς καὶ τὶς ἱστορικὲς συνθῆκες τῆς ἐποχῆς τους.

9. *Βραβεῖο* στὸν *Σύνδεσμο* γιὰ τὴ *διάδοση τῶν Καλῶν Τεχνῶν Ρεθύμνου*.

Ὁ σύνδεσμος ἔχει ἡλικία μισοῦ αἰῶνα καὶ παρουσίασε ἀδιάλειπτη δράση στοὺς τομεῖς τοῦ θεάτρου, τῆς μουσικῆς καὶ γενικὰ τῆς πνευματικῆς καλλιέργειας. Γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν του ἀγόρασε καὶ τὸ τέμενος τῆς Νεραντζιάς καὶ ἐγκατέστησε ἐκεῖ, μετὰ τὶς ἀναγκαῖες ἐπισκευές, τὶς Σχολές του καὶ τὴ θεατρικὴ του σκηνή.

Ἀπὸ τὴ Σχολὴ Μουσικῆς τοῦ Συνδέσμου ἔχουν ἐκπορευθεῖ γνωστοὶ συνθέτες, ἐρμηνευτὲς καὶ διδάσκαλοι.

10. *Ἐπαινο* στὸν κ. *Δημήτριο Ἀρχιγένη* γιὰ τὸ σύνολο τοῦ ἐκδοτικοῦ του ἔργου.

Ὁ γιαιτὸς κ. Δημήτριος Ἀρχιγένης, ποὺ ἐγκατέλειψε τὴ Σμύρνη σὲ ἡλικία 19 χρόνων, συγκέντρωσε ἀπὸ τὸ 1956 συνεχῶς καὶ μὲ πάθος κάθε πληροφορία σχετικὴ μὲ τὴν ἀγαπημένη καὶ μαρτυρικὴ πατρίδα του. Τὰ σχετικὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἔγραψε, τυπώνει μὲ δικά του ἔξοδα καὶ τὰ μοιράζει μὲ σκοπὸ νὰ κρατᾶ μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν του ἄσβηστη τὴν ἀγάπη καὶ τὴ νοσταλγία γιὰ τὴ Σμύρνη. Τὰ βιβλία ποὺ τιμᾶ ἡ Ἀκαδημία εἶναι ἕξι, καὶ τὸ τελευταῖο δημοσιεύθηκε ἐφέτος.

11. *Ἐπαινο* στὸν κ. *Σίμο Λιανίδη* γιὰ τὸ ἐκδοτικὸ του ἔργο. Ὁ κ. Σίμος Λιανίδης εἶναι δόκιμος φιλόλογος ποὺ γνωρίζει καλὰ τὴ διάλεκτο τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου. Ἔχει καὶ ἄλλοτε δημοσιεύσει ἐργασίες γιὰ τὴ λαογραφία τοῦ Ποντιακοῦ λαοῦ καὶ τὸ 1981 ὑπέβαλε στὴν Ἀκαδημία γιὰ νὰ κριθοῦν δύο ἔργα: α) *Τὰ παραμῦθια τοῦ Ποντιακοῦ λαοῦ* καὶ β) *Τρία ποντιακὰ θεατρικὰ ἔργα*, τὰ ὁποῖα διασώζουν ἀξιόλογο μέρος ἀπὸ τὴν προγονικὴ κληρονομία τῶν σημερινῶν Ποντίων μὲ ἄρτια ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία.

Γ) Μετὰ γνώμη τῆς *Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰδρύματος Κ. καὶ Ἑλ. Οὐράνη* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

1. Τὸ ἐτήσιο βραβεῖο Παιδικῆς Λογοτεχνίας τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη ἀπονέμεται στὸν κ. **Τάκη Λάππα**.

Τὰ 30 βιβλία γιὰ παιδιὰ ποὺ ἔγραψε ὁ κ. Τάκης Λάππας ἔχουν ὅλα θέμα τὴν Ἐπανάσταση τοῦ Εἰκοσιένα καὶ τοὺς ἥρωές της, ἄντρες, γυναῖκες, καὶ παιδιὰ. Ἔχουν ἐθνικὸ περιεχόμενο καὶ μένουν μακριὰ ἀπὸ τὸ μῖσος καὶ κάθε ταπεινὸ πάθος, παρέχουν δὲ μιὰν ἀξιόλογη πινακοθήκη ἡρωισμού.

Δ) Μετὰ γνώμη τῆς *Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

1. Ἀργυρὸ Μέταλλο στὸ ζεῦγος **Βασίλη καὶ Ἑλίζας Γουλανδρῆ** γιὰ τὴ δωρεὰ πρὸς τὸ Κράτος τῶν Μουσείων: τῆς Σύγχρονης Τέχνης καὶ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἄνδρου.

Τὸ Μουσεῖο Σύγχρονης Τέχνης περιέχει ἔργα γνωστῶν Ἑλλήνων γλυπτῶν — Τόμπρου, Σκλάβου, Φαρμακέλλη, Νικολαΐδη, Τάκη καὶ ἄλλων — καθὼς καὶ ἔργα γνωστῶν Ἑλλήνων ζωγράφων ὅπως τῶν Παρθένη, Χατζηκυριακού-Γκίκα, Μόραλη, Βασιλείου, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τὴν προσωπικὴ συλλογὴ τοῦ κ. Βασίλη Γουλανδρῆ, ἐνῶ ἄλλα δανείζεται τὸ Μουσεῖο ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη.

Τὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Ἄνδρου εἶναι λαμπρὸ νέο κτήριο ποὺ στεγάζει σπουδαῖα εὐρήματα ἀπὸ τὴν γεωμετρικὴ περίοδο καὶ τὴν κλασσικὴ ἀρχαιότητα, ἀλλὰ καὶ ρωμαϊκά, πρωτοχριστιανικά, Βυζαντινὰ ἀκόμη καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς Βενετοκρατίας.

Καύχημα τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου εἶναι ὁ γνωστὸς Ἑρμῆς τῆς Ἄνδρου, ποὺ «ἐπαναπατρίστηκε» ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Ἀθηνῶν.

Ἡ δωρεὰ, ἡ κατασκευὴ καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν δύο αὐτῶν ἰδρυμάτων ἔχει ὑπερβεῖ τὰ 200 ἑκατομμύρια δραχμές.

2. Ἀργυρὸ Μέταλλο στὸ ζεῦγος **Νικολάου καὶ Αἰκατερίνης Γουλανδρῆ** γιὰ τὴ συλλογὴ 700 περίπου ἀρχαίων εἰδωλίων, τὴ φρον-

τίδα για την ἔκθεσή τους σὲ Μουσεῖα τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τὴν ἀγορὰ καὶ μετασκευὴ κατάλληλου κτηρίου γιὰ τὴ στέγασή τους.

Ἡ συλλογὴ εἶναι ἰδιωτικὴ, ἀλλὰ ἀνήκει κατ' οὐσίαν στὸ Κράτος καὶ ὑπάγεται στὶς γνωστὲς δεσμεύσεις τῶν ἀρχαιολογικῶν Νόμων. Ἄξια κάθε ἐπαίνου εἶναι ἡ φροντίδα τοῦ ζεύγους Νικολάου καὶ Αἰκατερίνης Γουλανδρῆ γιὰ τὴν περισυλλογὴ καὶ τὴ διάσωση τῶν πολυτίμων αὐτῶν εἰδωλίων καὶ γιὰ τὴ μεγάλη προβολὴ τῆς χώρας μας μὲ τὴν ἔκθεσή τους σὲ διάφορα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα μουσεῖα τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Πολὺ ἀξιόλογη εἶναι βέβαια καὶ ἡ ἀγορὰ καὶ μετασκευὴ κατάλληλου κτηρίου εἰς τὰς Ἀθήνας γιὰ τὴ στέγασή τους.

3. Ἀργυρὸ Μετάλλιο στὴν κυρία Ἀλίκη Περρωτῆ - Κωνσταντοπούλου γιὰ τὴ δωρεὰ τῆς 400.000.000 δραχμῶν στὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο μὲ σκοπὸ τὸ κτίσιμο καὶ τὸν ἐξοπλισμὸ νέας πτέρυγας στὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο Ν. Ἰωνίας «Ἡ Ἁγία Ὀλγα», ποῦ θὰ ὀνομασθεῖ «Κωνσταντοπούλειος Πτέρυξ» πρὸς τιμὴν τοῦ πατέρα της.

Ἡ νέα πτέρυγα θὰ κτισθεῖ δίπλα στὸ σημερινὸ κτήριο καὶ θὰ ἔχει δυναμικότητα 185 κρεβατιῶν. (Δὲν χρειάζεται νὰ προστεθεῖ τίποτε περισσότερο γιὰ τὴ γενναία αὐτὴ πράξη).

4. Βραβεῖο στὸν σύλλογο Ἀδελφότης τῶν ἐν Ἀθήναις Τηνίων γιὰ τὴν πολιτιστικὴ καὶ κοινωφελῆ του δράση 105 χρόνων.

Τὸ σωματεῖο εἶναι ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα τῆς χώρας μας καὶ βοήθησε τὴν πρόοδο καὶ πολιτιστικὴ ἐξύψωση τῆς Τήνου μὲ τὴν ἐνίσχυση σχολείων, ἐκκλησιῶν, ἱστορικῶν μοναστηριῶν, καὶ μὲ τὴ διάθεση σημαντικῶν χρηματικῶν ποσῶν γιὰ δρόμους, πλατεῖες, τὴν ὕδρευση χωριῶν καὶ τὴν τόνωση τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας. Συνέστησε ἐπίσης καὶ εἰδικὸ ταμεῖο γιὰ τὴ δωρεὰν παροχὴ φαρμάκων σὲ ἀπόρους Τηνίους καὶ ἴδρυσε τὸ Μουσεῖον Τηνίων Καλλιτεχνῶν στὸ νησί.

5. Βραβεῖο μετὰ τὸ θάνατό του στὸν Βασίλειο Ἀνδρεαδάκη γιὰ πράξη αὐτοθυσίας.

Ὁ ἀνθυποσημηναγὸς Βασίλης Ἀνδρεαδάκης ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο Κρήτης, ἐτῶν 26, διαπίστωσε βλάβη τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἀεροσκάφους του,

καθώς πετοῦσε πάνω ἀπὸ τὴ Λαμία. Ὁ γενναῖος ἀνθυποσημναγὸς ἀντὶ νὰ ἐπιχειρήσει νὰ διασωθεῖ, ὅπως εὐκολώτατα μποροῦσε, μετὰ τὸ αὐτόματο ἀλεξίπτωτο, ἔμεινε στὴ θέση του γιὰ νὰ μὴν πέσει τὸ ἀεροπλάνο ἐπάνω στὰ σπίτια τῆς Λαμίας, καὶ τὸ ὀδήγησε ὥσπου ἔφθασε στὴν ἀγροτικὴ περιοχὴ τοῦ Προφήτη Ἡλία, ὅπου καὶ χτύπησε τὴ γῆ. Διάλεξε τὸ χρέος, καὶ θυσιάσθηκε· ἔδωκε φόρο τιμῆς τὰ 26 του χρόνια σώζοντας ἔτσι δεκάδες ἀπὸ ἀνυποψίαστους ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά.

6. *Τὸ Βραβεῖο Κ. Κριεζῆ* μετὰ χρηματικὴ ἐνίσχυση 40.000 δραχμῶν σὲ κάθε ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀκόλουθους 8 δημοδιδασκάλους τῶν νομῶν Καστοριᾶς, Φλωρίνης καὶ Ἰωαννίνων: α) **Παναγιώτην Βουίτσην**, β) **Μιλτιάδην Παπαθανασίου**, γ) **Ἀπόστολον Τσιουμήταν**, δ) **Βασίλειον Τηλαβερίδην**, ε) **Γεώργιον Γοράντην**, στ) **Γεώργιον Μπουῦτσον** ζ) **Ἀπόστολον Ριστάνην** καὶ η) **Γεώργιον Κασιόλαν** γιὰ τὸ ζῆλο καὶ τὸν ἐθνωφελῆ τρόπο μετὰ τὸν ὁποῖο ἐμόρφωσαν τοὺς μαθητὰς τους.

7. *Βραβεῖο* μετὰ τὸ θάνατό του στὸν **Γεώργιο Γερωνυμάκη**, ὁ ὁποῖος ἐπνίγηκε ἀφοῦ κατῶρθωσε νὰ διασώσει δύο ἀλλοδαπὲς ἐπισκέπτριες τοῦ Ρεθύμνου Κρήτης ἀπὸ τὴν ταραγμένη θάλασσα. Ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας ἀπεφάσισε νὰ χορηγήσῃ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση 50.000 δραχμῶν στὴν οἰκογένειά του.

Ἐνῶ δύο ἀλλοδαπὲς κολυμβήτριες ἐπάλευαν μετὰ τὰ κύματα τοῦ Κρητικοῦ πελάγους καὶ ἔντρομοι παρατηρητὰς παρακολουθοῦσαν τὴν ἀγωνία τους, ὁ Γεώργιος Γερωνυμάκης, πρῶην ναυτικός, ἔπεσε στὴν ἀγριεμένη θάλασσα μετὰ τὰ ροῦχα καὶ γιὰ μιὰν ὀλόκληρη ὥρα ἀγωνίστηκε καὶ τίς ἔσωσε. Δυστυχῶς ὅμως ὁ ἴδιος ἐπνίγηκε ἀπὸ τὴν ὀλοένα αὐξανόμενῃ βία τῶν κυμάτων.

8. *Βραβεῖο* στὸ θεολογικὸ Περιοδικὸ **Γρηγόριος Παλαμᾶς**, τῆς Θεσσαλονίκης. Τὸ περιοδικὸ τοῦτο ἐκδίδεται μετὰ μικρὴ διακοπὴ ἀπὸ τὸ 1951 καὶ στοὺς 63 του τόμους περιέχει μεγάλο ἀριθμὸ σοβαρῶν ἄρθρων γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐθνικὴ ἱστορία τῆς Μακεδονίας καθὼς καὶ γιὰ πολλὰ γενικὰ θεολογικὰ ζητήματα.

9. *Βραβεῖο* στὸ θεολογικὸ περιοδικὸ *Ὁ Ποιμὴν* τῆς Μυτιλήνης ποὺ συνεπλήρωσε 48 χρόνια ἀπὸ τὴν ἔκδοσή του.

Συνεργάτες τοῦ «Ποιμένος» ὑπῆρξαν ἐπιφανεῖς θεολόγοι καὶ ἔχει τὸ περιοδικὸ τοῦτο ἀσχοληθεῖ εἰδικότερα μὲ τὴν ἱστορία καὶ ἔρευνα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λέσβου καὶ μὲ τὰ μνημεῖα τῆς Χριστιανικῆς Τέχνης τοῦ νησιοῦ.

10. Τὸ *Βραβεῖο* 150.000 δραχμῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν γιὰ ἐργασία μὲ θέμα *Ἡ ἐπίδρασις τῆς ἑλληνικῆς σκέψεως ἐπὶ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας* στὴν ἀνέκδοτη μελέτη τοῦ Ἀνδρέα Θεοδώρου.

Τὸ ἔργο διαιρεῖται σὲ δύο κύρια μέρη ποὺ ἀναφέρονται: Τὸ πρῶτο στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ τὸ δεύτερο στὴν Ἀντιοχειακὴ Σχολή. Ὁ κ. Θεοδώρου ἀποδεικνύεται κάτοχος τοῦ θεματός του, ἀναπτύσσει τὴ φιλοσοφικὴ ὀρολογία ποὺ χρησιμοποίησαν οἱ Θεολόγοι, καὶ ἐξηγεῖ τὴν οὐσία καὶ τὴν αἰτία τῶν ἐπιδράσεων αὐτῶν μὲ μεθοδικότητα καὶ σαφήνεια.

11. *Βραβεῖο* στὴν ἀδελφὴ **Ἑλένη Carar (Καπάρη)** γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ ἐθνικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ δράση της σὲ δραματικὴ περίοδο τῆς νεοελληνικῆς ἱστορίας.

Ἡ ἀδελφὴ Héléne Carar, κόρη τοῦ γνωστοῦ Βέλγου Αἰγυπτιολόγου Jean Carar καὶ μέλος τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπῆρε τὴν Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια πρὸ τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Κατὰ τὴν Ἰταλο-Γερμανικὴ κατοχὴ τῆς χώρας μας ἐξασφάλισε τρόφιμα καὶ φάρμακα γιὰ πολλοὺς φυλακισμένους στὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Τὴν συνέλαβε ἡ Γκεσταπό, τὴν ἐφυλάκισε, καί, ὅταν ἀποφυλακίστηκε τὸν Μάρτιο τοῦ 1944, συνέχισε μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο τὸ ἀγαθοεργό της ἔργο μὲ τὶς ἀδελφές τῆς Παμμακαρίστου, σιτίζοντας ἑκατοντάδες κοριτσιῶν, μοιράζοντας φάρμακα κ.λπ. Ἀκόμη καὶ νοσοκομεῖο ἱδρυσε, τοῦ ὁποίου Διευθύντρια ὑπῆρξε, καθὼς καὶ Ἐστία γιὰ φοιτήτριες.

Τὸ Ἰσραήλ τὴν ἐτίμησε μὲ τὴν περγαμηνὴ τοῦ «Δικαίου τῶν Ἐθνῶν» τοῦ ιδρύματος Yad Vashem, καὶ τὸ Βέλγιο μὲ τὸ ἀνώτατο παράσημό του.

12. *Βραβεῖο* στὸν **Ἀπόστολο Μπουλούμπαση** γιὰ τὴ δωρεὰ 10.000.000 δραχμῶν στὸ ὁμώνυμο φιλεκπαιδευτικὸ Ἴδρυμα τῆς πατρίδας του, Ἰου τῶν Κυκλάδων.

Ὁ Ἀπόστολος Μπουλούμπασης, συνταξιούχος ἐκτελωνιστῆς, ἴδρυσεν τὸν Σύλλογο Ἰητῶν, καὶ ἐπροικοδότησε τὸ ὁμώνυμό του φιλεκπαιδευτικὸ ἴδρυμα, ποῦ ἔχει σκοπὸ νὰ ἐνισχύει μαθητὲς, σπουδαστὲς καὶ φοιτητὲς ἀπὸ τὴν Ἰο. Δεκάδες νέων ἔχουν ἤδη εὐεργετηθεῖ ἀπὸ τὴ δωρεὰ τοῦ κ. Μπουλούμπαση.

13. *Βραβεῖο* συνοδευόμενον ἀπὸ 200.000 δραχμὲς στὸν κ. **Παῦλο Παλαιολόγο** γιὰ τὴ συμπλήρωση 66 χρόνων ἀδιάκοπης δημοσιογραφίας.

Πλούσια σὲ δράση εἶναι τὰ 66 χρόνια τῆς δημοσιογραφίας τοῦ κ. Παλαιολόγου ποῦ διακρίθηκε ἰδιαίτερα στὸ χρονογράφημα. Ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου γεννήθηκε, ἤρθε πρόσφυγας στὴν Ἀθήνα δύο φορές, πρῶτα τὸ 1915 καὶ ἔπειτα τὸ 1922. Ὑπηρετήσε ὡς ρεπόρτερ, γραμματεὺς συντάξεως, μεταφραστῆς, σχολιαστῆς καὶ ἀπεσταλμένος στὸ ἔξωτερικὸ Ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἔγραψε καὶ τρία θεατρικὰ ἔργα ποῦ παίχθηκαν μὲ ἐπιτυχία. Ὁ κ. Παλαιολόγος εἶναι ἓνα ἐλεύθερο πνεῦμα ποῦ ἐτίμησε τὴν Ἑλληνικὴ δημοσιογραφία.

14. *Βραβεῖο* στὸ ζεῦγος **Εὐστρατίου καὶ Ἰωάννας Παπαδάκη** γιὰ τὴ δωρεὰ τους πρὸς τὸ Δημόσιο ἐξοχικῆς κατοικίας στὴν περιοχὴ Γλυφάδας, ἀξίας 15.000.000 δραχμῶν, γιὰ νὰ στεγασθεῖ νηπιαγωγεῖο.

Ἡ Βίλλα αὐτὴ ἀντιπροσωπεύει τοὺς κόπους ὀλόκληρης τῆς ζωῆς τοῦ κ. Εὐστρατίου Παπαδάκη, ποῦ ἐργάστηκε σὰν δάσκαλος γιὰ 35 χρόνια, καὶ τῆς συζύγου του ποῦ ἦταν ὑπάλληλος στὸ Γενικὸ Λογιστήριον τοῦ Κράτους. Ὁ κ. Παπαδάκης εἶναι γνωστὸς καὶ γιὰ τὸ συγγραφικὸ του ἔργο πάνω σὲ ἐκπαιδευτικὰ θέματα, καὶ ἦταν ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ μέλη τοῦ «Νέου Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου».

15. *Βραβεῖο* μὲ χρηματικὴ ἐνίσχυση 150.000 δραχμῶν στὸ **Σύλλογο Κωνσταντινουπολιτῶν** γιὰ τὴν πενηντάχρονη δραστηριότητά του στὸν πνευματικὸ, κοινωνικὸ καὶ ἐθνικὸ τομέα.

Ὁ σύλλογος ἰδρύθηκε τὸ 1928 ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες ποὺ διώχθηκαν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ τὰ περὶχωρά της τὸ 1922 καὶ ἔχει ἀνάπτυξι λαμπρὴ δραστηριότητα ἰδρύοντας νυκτερινὲς σχολές, ἰατρεῖα, βιβλιοθήκη, ἀναγνωστήριο καὶ κυρίως περιθάλποντας χιλιάδες Κωνσταντινουπολιτῶν προσφύγων.

Ἄς σημειωθεῖ ὅτι καὶ ὁ σημερινὸς Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀλέξανδρος Μακρίδης ἔχει ἤδη τιμηθεῖ μὲ βραβεῖο ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν.

16. *Βραβεῖο* στὸν κ. **Ἡλία Χατζόπουλο**, τεχνίτη-ὁδηγὸ, γιὰτὶ ἔσωσε τρία κορίτσια 16, 14 καὶ 10 ἐτῶν ποὺ εἶχαν παρασυρθεῖ στὰ βαθιὰ ἀπὸ μεγάλη θαλασσοταραχὴ καὶ ἐκινδύνευαν νὰ πνιγοῦν στὴν περιοχὴ Σχοινιά - Μαραθῶνος.

Τὰ δύο μεγαλύτερα κορίτσια διατηροῦσαν ἀκόμη τὶς αἰσθήσεις τους, ὅταν βγῆκαν στὴν ἀκτὴ, ἐνῶ τὸ τρίτο ἦταν ἀναίσθητο, καὶ ἐσώθηκε μόνο ὕστερα ἀπὸ τεχνητὴ ἀναπνοὴ ποὺ τοῦ ἔκαμε ὁ ἴδιος ὁ κ. Χατζόπουλος.

17. *Ἐπαινο* στὸν κ. **Δημοσθένη Γούλα**, πρῶην Νομάρχην καὶ Γενικὸ Διευθυντὴ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπαλλήλων, γιὰ τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσίν του στὴν Ἑλληνικὴ ἐπαρχία. Ἡ ἀγάπη τοῦ κ. Γούλα προβάλλει στὰ βιβλία καὶ τὶς διαλέξεις του καθὼς καὶ στὴν ἴδρυση τοῦ «Ἰδρύματος Δημοσθένους καὶ Ἰσμήνης Γούλα», ποὺ ἔχει σκοπὸ τὴν πολιτιστικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάπτυξιν τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας του Γρανίτσας τοῦ νομοῦ Εὐρυτανίας.

18. *Ἐπαινο* στὸν ὁμογενῆ αἰδεσιμότατο **Ἰωάννη Ζανέτο**, γιὰ τὸ πνευματικὸ, κοινωνικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ του ἔργο.

Ὁ αἰδεσιμότατος Ἰωάννης Ζανέτος ἐχορημάτισε γιὰ 40 περίπου χρόνια Προϊστάμενος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Βοστώνης καὶ συγχρόνως Καθηγητῆς τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Σχο-

λῆς τοῦ Μπρούκλάϊν. Ὑπηρέτησε ἐπίσης καὶ ὡς Σύμβουλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Βοηθείας τῶν Ἑλλήνων Τυφλῶν, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ συντρέχει τὸ Ἴδρυμα τῶν Τυφλῶν τῆς Καλλιθέας.

19. Ἔπαινο στὸν κ. **Μιχαὴλ Κυπραῖο** γιὰ τὸ ἔργο του *Στοιχεῖα Φορολογικοῦ Δικαίου*. Τὸ βιβλίο αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα στὴν πενιχρὴ βιβλιογραφία τοῦ κλάδου τούτου. Ὁ κ. Κυπραῖος ἐξετάζει τὴν ὕλη του λεπτομερειακά, ἀναλύει τὰ διάφορα στάδια τῆς φορολογικῆς διαδικασίας καὶ προσφέρει μιὰ πρωτότυπη ἔρευνα τοῦ Διεθνoῦς φορολογικοῦ δικαίου πού, ὅπως μᾶς λέγει, σήμερα συσχετίζεται μὲ τὸ Κοινωνικὸ φορολογικὸ δίκαιο.

20. Ἔπαινο στὸν κ. **Γεώργιο Μπόντα** γιὰ τὴ δραστήρια συμπαραστάσή του στὴν ἀνύψωση τοῦ κοινωνικοῦ, πνευματικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων τῆς Σιάτιστας καὶ τὴν προσφορά του στὸ λαογραφικὸ καὶ ἱστορικὸ της μουσεῖο.

Ὁ κ. Μπόντας διοργάνωσε καὶ διηύθυνε ἀπὸ τὸ 1959 τὴ Μανούσια Δημόσια Βιβλιοθήκη τῆς πατρίδας του Σιάτιστας, καὶ ἀφιερώθηκε ὁλόψυχα στὴν ἀνύψωση τῆς πολιτιστικῆς στάθμης τῶν κατοίκων της δημοσιεύοντας βιβλία, μιλώντας τακτικὰ ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Κοζάνης καὶ ἐκδίδοντας τὴν ἐβδομαδιαία ἐφημερίδα «Δυτικὴ Μακεδονία».

21. Ἔπαινο στὸν Ἑρασιτεχνικὸ Φιλοτεχνικὸ Ὅμιλο τῆς Μυτιλήνης «Τὸ Μπουρίνι». Ὁ ἀκριτικὸς αὐτὸς Ὅμιλος ἔχει 40 χρόνια πολιτιστικῆς καὶ παιδευτικῆς δραστηριότητος ὅχι μόνον στὸν Ἑλλαδικὸ ἀλλὰ καὶ στὸ διεθνὴ καλλιτεχνικὸ χῶρο. Εἶναι μέλος τῆς Διεθνoῦς Ὁμοσπονδίας Ἑρασιτεχνικοῦ Θεάτρου, ἀνέβασε στὴ σκηνὴ πάνω ἀπὸ 100 θεατρικὰ ἔργα, ἔλαβε μέρος σὲ 5 παγκόσμια Φεστιβάλ Ἑρασιτεχνικοῦ θεάτρου, ὅπου καὶ βραβεύθηκε, καὶ ἱδρυσε δικό του ραδιοφωνικὸ σταθμὸ.

22. Ἔπαινο στὸν κ. **Ἀδαμάντιο Παπαχρήστου** γιὰ τὴν πολύπλευρη δραστηριότητά του σὲ σχολεῖα καὶ κοινότητες τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ. Ἰδιαίτερη ἦταν ἡ δράση τοῦ κ. Παπαχρήστου στὸ Kent τῆς

Ἀγγλίας καὶ στὸ σχολεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Τζούμπα τοῦ Σουδάν σὲ περίοδο Ἐμφυλίου Πολέμου.

23. Ἔπαινο στὸν Ἀνθυπασπιστὴ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος **Γεώργιο Τσοῦμο** γιὰ τὴν πέρα ἀπὸ τὰ ὑπηρεσιακὰ του καθήκοντα πράξη αὐτοθυσίας. Μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του ὁ Γεώργιος Τσοῦμος ἔσωσε στὴ Σούδα τῆς Κρήτης πολλοὺς πολίτες ἀπὸ τὴν ἔκρηξη πλοίου ποὺ μετέφερε εὐφλεκτες ὕλες, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀκρωτηριασθεῖ τὸ πόδι του καὶ νὰ χάσει δάχτυλο τοῦ ἐνὸς χεριοῦ.

24. Ἔπαινο στὸν **Σύλλογο τῶν ἐν Πάτραις Φαρραίων** γιὰ τὴ δραστηριότητά του ἐπὶ 50 χρόνια στὸν κοινωνικὸ καὶ πολιτιστικὸ τομέα. Ἡ δράση τοῦ συλλόγου ὑπῆρξε μεγάλη. Ἐβράβευσε ἀριστούχους μαθητὲς καὶ φοιτητὲς, διοργάνωσε συνέδρια, προσέφερε αἱματοδότες, συγκέντρωσε ἱστορικά, λαογραφικὰ καὶ ἄλλα πολιτιστικὰ στοιχεῖα, διέθεσε μηχανήματα γιὰ τὴν ἐπισκευὴ κοινοτικῶν δρόμων καὶ ἐφρόντισε ἀκόμη καὶ γιὰ τὴν ὕδρευση χωριῶν τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας.

Κύριε Πρόεδρε, Μακαριότατε, Κυρίαί, Κύριοι σᾶς εὐχαριστῶ.